

Refleksjonsbrev mars

Venus

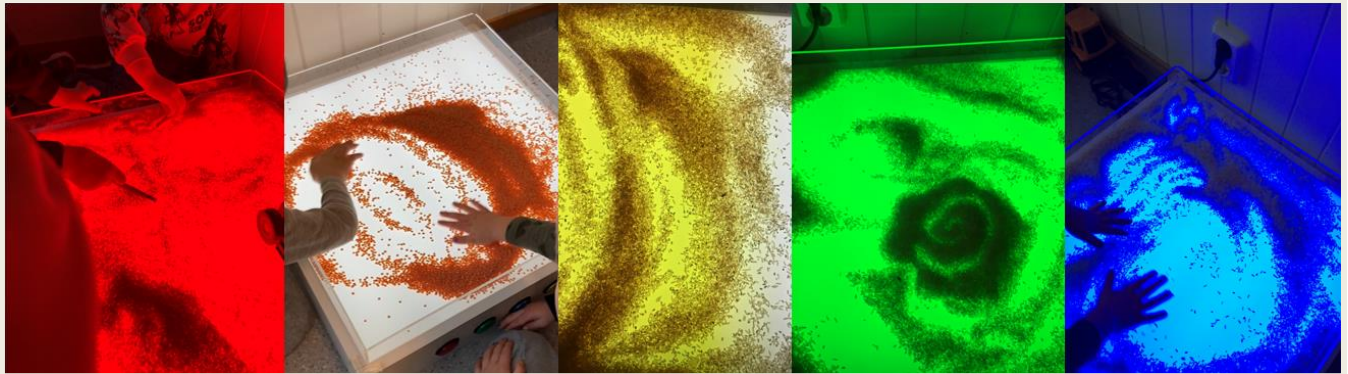
Etter forrige måneds fokus på karneval vendte hverdagen tilbake, og de konkrete oppgavene knyttet til mønster og kostymelaging ble erstattet med dagligdagse interaksjoner med materialene vi har å tilby på avdelingen. Hvordan skal vi nå jobbe videre med prosjektet vårt om mønster? Vil barna klare å finne tilbake til sin naturlige utforskertrang? Vil da symmetri, farger og mønster fortsatt være appellerende? Eller trengs det nå konkrete prosjektøkter til for at de skal utforske mønstre, slik som vi hadde for å lage kostymene våre?

I lang tid har vi sett at barna har vært opptatt av fargekoder og symmetri, spesielt når de har perlet, men ettersom vi så oss nødt til å ta en perlepause har vi utforsket farger og mønster på en litt annen måte. Vi nevnte i refleksjonsbrevet for januar at vi følte oss inspirert etter plandagen hvor vi besøkte *MUV kreativt gjenbrukscenter* i Oslo. Der hadde de en krok med mye udefinerbart materiale, hvor det meste gikk i ulike beige, brune og grå fargenyanser, men det som tiltrakk øyet for oss var at blant disse fargeløse gjenstandene hadde de valgt å tilføre flere gjenstander som alle var lilla. Dette tok vi med oss inn på avdelingen, og et rom fylt med gjenbruksmateriell ble til - med fokus på en konkret farge! Tiltrekkes barna av materialene som er farget? Eller er det de nøytrale gjenstandene som er blir mest populære? Hvordan blir samspillet med nøytralt mot farge? Metall mot tre? Mykt mot hardt? Glatt mot ruglete? Noe som lager lyd mot noe helt stille? Hvilke sanseopplevelser kan barna møte i dette rommet? Og er det mønster de kommer til å skape, eller vil de bruke materiale på en måte vi ikke har sett for oss? Vil det være store forskjeller på hvordan barna samhandler med det de møter?

Vi begir oss ut på en reise som tar oss gjennom hele regnbuens spekter, fra rødt til lilla. Det er i hvert fall tanken. Og tanken er at fargene skal få være i rommet i en måned, før det byttes ut med neste farge. Til slutt kan vi kanskje ha alle fargene der inne samtidig? Kanskje kan en fargefest arrangeres mot slutten? Og hvordan blir det egentlig med disse fargene, er det noen farger som vil være mer attraktive å leke med enn andre? Handler det i så fall om fargen selv, eller materialene som tilbys i denne konkrete fargen? Ser vi endringer i hvilke barn som ønsker å benytte seg av rommet ut ifra hvilken farge som er tilgjengelig? Tidligere har noen av barna vært opptatt av «gutte-og-jentefarger», er dette noe vi kommer til å se i løpet av dette rommets utvikling? Og finnes det egentlig gutte- og jentefarger? Vil guttene som ikke ønsker å ha på rosa lånegenser være interessert i å leke på rommet som bare har rosa gjenstander? Dette er spørsmål vi stiller oss, og som vi gleder oss til å undersøke videre. Og hvordan har egentlig voksenrollen og de ansattes deltakelse innvirkning på hvordan rommet blir brukt og hvilke barn som utforsker miljøet der inne? Skal vi være med på å definere rommet som et sted hvor mønster utforskes?

«Barna skal få undersøke, oppdage og forstå sammenhenger, utvide perspektiver og få ny innsikt. Barna skal få bruke hele kroppen og alle sanser i sine læringsprosesser. Barnehagen skal bidra til læringsfellesskap der barna skal få bidra i egen og andres læring.»
Rammeplanen for barnehager, utdanningsdirektoratet, 2017

Hvordan møter barna materialene? De kjenner, lukter og spør om å smake. De tegner mønster i ris, pasta og linser, både med hender og redskaper. Hvordan kan egentlig spiselige ting slik som risen både være hardt og mykt? Og hvorfor er det bare godt å spise i en bestemt form? Kan vi spise det som ligger her, eller får vi bare kjenne på det? Spørsmålene er mange og barna undrer seg sammen. De utforsker med hele seg. Det er taktile sanseopplevelser, samspill og diskusjoner, muligheter for å undre seg alene, men også sammen. Noen vil kjenne, skape og undersøke. Andre vil bygge hytter, båter og dra på jungelsafari. Et rom i stadig endring gir barna muligheten til å ha variasjon i lek, inntrykk og samspill.

En dag bestemmer vi oss for å henge CD'er fra taket. Dette for å skape refleksjoner og bevegelse i rommet. Barnas interesse vekkes.

«Se, det er noter»

«Det kommer musikk ned og opp fra taket»

«Jeg ser noter i taket!»

«Er dette månerommet? Det i taket ser ut som planeter»

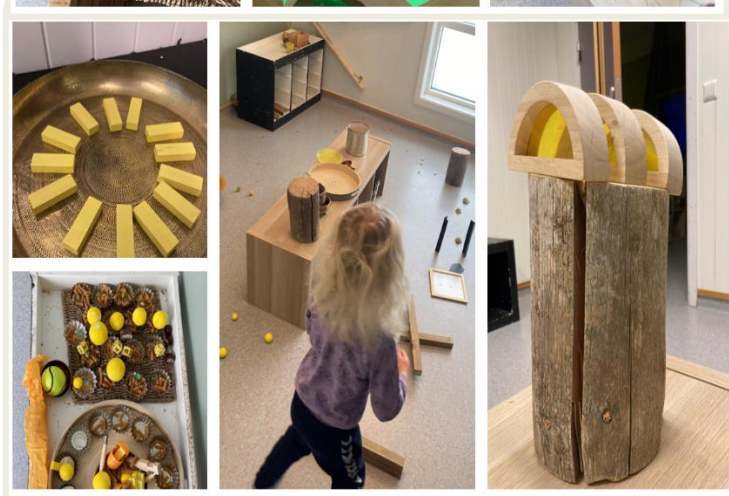
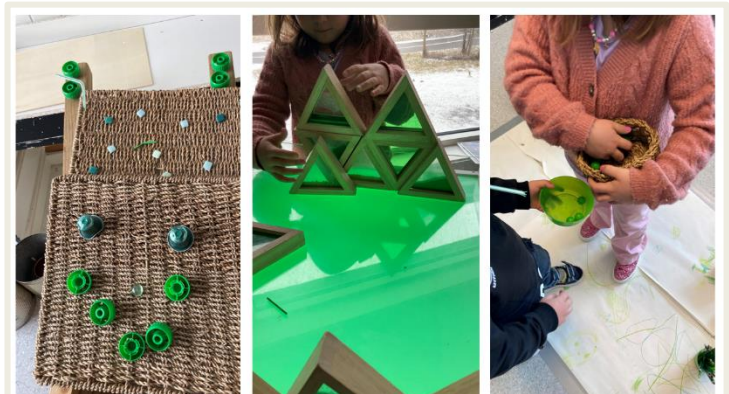
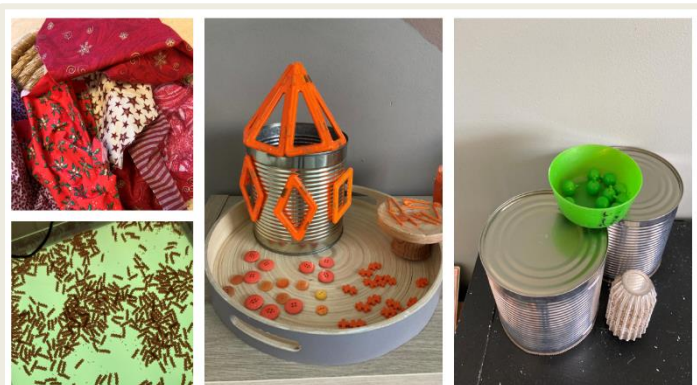
Plutselig oppstår en utfordring. Månerommet? «Hva heter egentlig dette rommet?» spør et barn, «jeg kaller det lagerrommet!» svarer et annet. «Jeg sier fargerommet, for vi har jo hatt mange farger», «jeg sier det grønne rommet, for nå er det jo grønt her inne». Hva skal vi egentlig kalle dette rommet? Og må rommet egentlig ha et navn? Hvorfor foreslår ingen mønsterrommet, det er jo tross alt det som er baktanken? Trenger vi alle å ha samme forståelse av hva dette rommet er, og hvordan det skal brukes?

Hvilke materialer får barna oppleve i møte med dette rommet? Og hva har valg av materialer å si for måten de samhandler med det på?

Glass, metall og aluminium. Fjær, tekstiler og fiber. Treverk; planker, vedkubber, pinner og klosser. Papir i ulike former; glatt, mykt og stivt. Gjenstander fra naturen og gjenstander fremstilt av fabrikker. Plastikk i ulik tykkelse og formasjon. Det er spiselig og uspiselig. Hardt og mykt. Stivt og bøyelig. Rundt og firkantet.

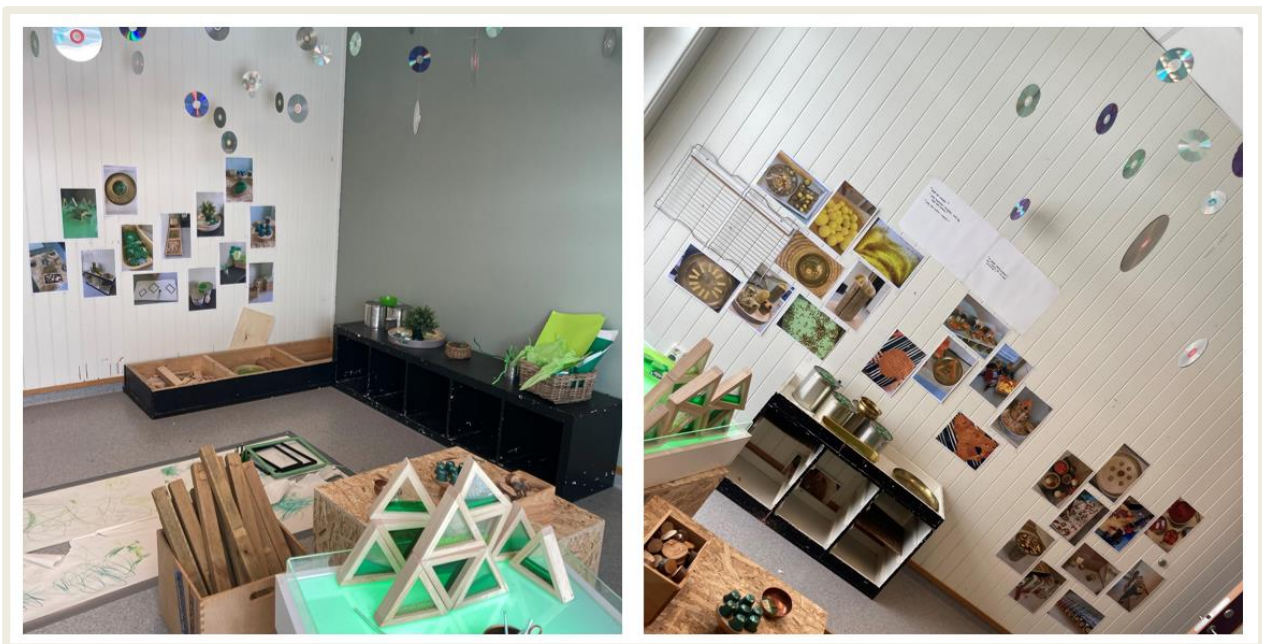

Det er materiell som er en kombinasjon av både naturmaterialer og metall, og slik fortsetter det. Barna møter et rikt miljø med gjenstander som kan kombineres på ulikt vis, og som gir mange muligheter for utforskning av mønster, symmetri og formasjoner. Barna har ideer og ønsker om hva vi kan ta med inn i rommet, og alle tanker er hjertelig velkomne.

Etter observasjon over tid ser vi at materialene vi tar inn i rommet først blir behandlet med nysgjerrighet og respekt, før det raskt mister nyhetsverdi. Hvordan endres barnas oppførsel med materialene når de ikke lenger er like spennende? Hvilke tiltak kan vi gjøre for å opprettholde rommet og det vi tilbyr i en god standard som gjør det innbydende å leke der? Skal det være et rom hvor døren må stå åpen, eller skal vi tillate at døren er lukket og at barna får utforske på egenhånd? Hva gjør det eventuelt med leken når vi voksne ikke kan blande oss inn? Hva er viktig for oss når et rom tilbyr så mye ulikt materiell?

Vi anser det som viktig for barna å møte rom som oppfordrer til utforskning, skapelse og undring. For å få til dette mener vi det er avgjørende at barna møter rom som er innbydende, og dette får vi til ved å oppfordre barna til å «rydde frem» materiell når de forlater rommet. Alt skal ikke være i esker i hyller, men det skal stå fremme på en måte som vekker utforskertrangen til de neste som kommer inn i rommet. Vi øver derfor på rydding og sortering som oppfordrer til lek og samspill. Vi henger bilder på veggen til inspirasjon, og snakker i samling om det å gjøre det fint for neste gruppe som kommer inn i rommet. Er det hyggelig å gå inn i et rom hvor ting ligger strødd på gulvet? Hvordan behandler man ting med respekt? Er det greit å ta med leker og materiell fra et rom og inn i et annet? Hvordan liker du at det ser ut når du skal leke på et nytt sted? Hva er rot og hva er inspirasjon? Dette er ting vi fortsetter å utforske mens nye farger glir inn og ut av rommet uten navn..

Hvilke mønstre tar form neste gang?